

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה

ספר

שבחה של תורה

והוא ליקוט מאמרים נפלאים נוראים ומלהיבים בענין שבח לימוד
התורה הקדושה ושקידתה, שהועתקו מספריהם של
שני מלאכי עליון משמים והם:

אליהו הנביא ז"ל מספרו "תנא דבי אליהו"
והמלאך המגיד המופלא משמים

שנתגלה למרן הבית יוסף והועתק מהספר "מגיד מישרים"
(שהוא ספר, שבו כתב מרן הבית יוסף את הגלויים וחדושי תורה,
שגילה לו המלאך המגיד שנתגלה אליו)
ומעלתו המיוחדת של ספר זה עיין בפתיחה

כן הובאו עוד כמה הוספות נכבדות בענין לימוד התורה ועבודת
השי"ת ויראתו שנלקטו מהמגיד מישרים ועוד ספרים כאשר עיני הקורא
תחזינה מישרים.

נדפס, בע"ה באותיות מאירות עינים וניקוד מלא, מראה מקומות
והערות עם פירוש קצר למאמרים מתנא דבי אליהו ותורגמו ללשון
הקודש אותם מאמרים ממגיד מישרים הכתובים בארמית.

בסוף הספר מובאים בע"ה עוד שלשה מאמרים והם:

- א. והוא ליקוט מאמרים מעוררים מאד מספר חרדים על אופן
קיום מצות כבוד אב ואם, שיש במאמרים אלה הדרכה נפלאה
על קיום המצוה שאינה ידועה להרבה מאתנו, ויועיל לכל אחד
בע"ה, ובפרט לבני הנעורים
- ב. מאמר "חכו ממתקים" והוא מאמרי חזוק נפלאים בע"ה על
גודל מעלתה לאין שיעור של לימוד התורה בדבור בקול רם בחשק
ושמחה וכו'
- ג. מאמר "רוני בלילה" ובו יובאו מדברי רבותינו על חובת
ומעלת לימוד התורה בלילה, שבזה עיקר הצלחת לימוד התורה

מהדורה חמישית מתוקנת

שנת תשס"ד

דברים למהדורה השניה

אודה את השי"ת בפי ובתוך רבים אהללנו שזכינו ברוב רחמיו וחסדיו הרבים בזכות הורי היקרים המוסרים נפשם – פשוטו כמשמעו – למען החזקת תורה, שספר זה "שבחה של תורה" התקבל באהבה ושמחה רבה בין عمלי תורה כולל גדולי הדור ממש, תלמידי חכמים, ראשי ישיבות אברכים ושאר בני תורה, שרבות שמעתי בע"ה על גודל התועלת שקבלו מספר זה לאהבת וחשקת למוד התורה הק' בהתמדה ושקידה, הן ממאמרי התנא דבי אליהו והן ממאמרי המגיד מישרים. (ובפרט מאמרי המגיד מישרים שגנוז בהם התעוררות עצומה והם ממש אור חדש ונפלא המבעירים וממיסים את הלב להתמדת ואהבת התורה בדרך מיוחדת במינה שלא נמצא בשאר ספרים שנתחברו על התעוררות ללימוד התורה, כפי שיווכח בע"ה כל אחד כשיעיין בהם), וניתן לומר בעה"י שכל הקורא במאמרים אלה ודאי שיתעורר לבו מאד לשקידה התמדה ונצול הזמן. וגם מי שירצה להכניס בלב בניו אהבה וחשק ללימוד התורה הקדושה, כדאי מאד שיתן להם לקרוא ספר זה, ויהיה להם לתועלת גדולה בעה"י, ובפרט שספר תנא דבי אליהו סגנונו המיוחד והלבבי מתאים מאד גם לבני הנעורים. גם נוסף בו בחלק ההוספות מאמרי חזוק נפלאים ומעוררים על מצות כבוד אב ואם מהספר הקדוש "חרדים" שיועילו לכל אחד ובפרט לגיל הנעורים, כי "חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה".

והנני בהודאה גדולה להשי"ת על העבר, וצעקה ותפילה לעתיד לבא שיהי רצון שספר זה יהיה לתועלת וחזוק אמיתי לאהבת ושקידת התורה הקדושה, ולעשות נחת רוח לפניו יתברך, ותהיה כוונתנו רק לשם שמים. ויחיש לגאלנו גאולת עולמים במהרה בימינו אמן.

תוכן הענינים

- א שבחה של תורה - תנא דבי אליהו.
צג הקדמה לליקוט מספר מגיד מישרים
צט שבחה של תורה - מגיד מישרים
קנט ליקוט בענין עבודת הי"ת ממגיד מישרים

קעו

הוספות

- א. העתק מספר השל"ה על גילוי השכינה שהיה אצל מרן הבית יוסף
בליל שבועות
ב. מכתב הדרכה ללימוד התורה מהגר"ח מוולוז'ין לנכדו (מספר קול
אליהו)
ג. מאמר מהנ"ל בענין שקידת למוד התורה
ד. מאמר חזוק מהפלא יועץ על לימוד התורה בימי הבחרות
ה. מאמרי מוסר והתעוררות נפלאים על מצות כבוד אב ואם מספר חרדים

הוספות למהדורה החדשה

- ו. מאמר "חכו ממתקים" על מעלת למוד התורה בדבור, בקול רם, וחשק
ושמחה וכו'
ז. מאמר "רוני בלילה" על חובת ומעלת למוד התורה בלילה
ח. מאמר חזוק נפלא, לעסק התורה בזריזות, מרבינו יחיאל אביו של הרא"ש.

פָּרֶק ב'

א. דְּבַר אַחַר "מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת" (תהלים צב, א) זֶה יוֹם שְׂבִיעֵי לְעוֹלָם. וּלְמוֹצָאֵי שַׁבָּת — זֶה עוֹלָם הַבָּא שְׂאִין בּוֹ מִיתָה לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עֲלֵמְיָא וְאִין בּוֹ לֹא חֲטָא וְלֹא עָווֹן וְלֹא מַכּוֹת וְלֹא מַרְדּוֹת אֱלָא כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְשֻׁמַּח בְּחֻכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ (א). מַנִּין לָךְ? תַּדַּע לָךְ שֶׁהוּא כֵּן, צֵא וּלְמַד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂשֻׁמַּח בְּדוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה וְכָל שָׁכֵן בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר: "וְאֵלֶּה דְבָרֵי דְדוֹד הָאֲחֻרָנִים וְגו'" (שְׁמוּאֵל-ב כג, א) (ב).

ב. "נֵאֻם דְּדוֹד בֶּן יֵשִׁי וְנֵאֻם הַגְּבַר הַקָּם עַל" (שם) הָרִי לְמַד שֶׁקָּבַל עָלָיו עַל תּוֹרָה וְעַל מִצְוֹת. מַה שְׂכָרְךָ לְפָנַי? שֶׁתִּקְרָא מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנִעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁרִי אָדָם הַשָּׁם עֲצָמוֹ יִשׁוֹר לְעַל וְכַחֲמוֹר לְמִשָּׂא וְיֵשֵׁב וְיִהְיֶה בְּכָל יוֹם בְּתוֹרָה תְּמִיד, מִיַּד רוּחַ הַקְּדוֹשׁ שׁוֹרָה עָלָיו וְתוֹרָתוֹ בְּתוֹךְ מַעֲיוֹ, שְׁנֵאמַר: "אֲשֶׁרִיכֶם זֹרְעֵי עַל כָּל מַיִם" (יִשְׁעִיָּה לב, כ) וְאִין מַיִם אֱלָא תּוֹרָה, שְׁנֵאמַר: הוּי כָּל צִמָּא לְכוּ לְמַיִם (שם נה, א). עַל כָּל מַיִם כִּיֶּצֶד? פְּרוּשׁ: (ג) קוֹרָא אָדָם תּוֹרָה נְבִיאִים וְכַתוּבִים, מְשֻׁנָּה, הַלְכוּת, אֲגָדוֹת וּמְדַרְשׁ (ג).

(א) יֵשׁ לְפָרֵשׁ חֻכְמָה זֶה תּוֹרָה וּבִתְבוּנָתוֹ זֶה תְּשׁוּבָה (טוֹבֵי חַיִּים עֵין שָׁם עוֹד).

(ב) עֵקֶר הַהוֹכְחָה הוּא מְסוּף הַפְּסוּק שֶׁאֵמַר וְנִעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂמַח בְּתוֹרָתוֹ מִשׁוּם שֶׁקָּרָא דְבָרֵי תּוֹרָה בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה בְּנִעִימוֹת גְּדוֹל וּבְזְמִירוֹת (זְקוּקִין).

(ג) נִסַּח אַחַר יִפְרֵשׁ אָדָם וְיִקְרָא תּוֹרָה נְבִיאִים וְכַתוּבִים וְכוּ', וְרוֹצֵה לומר שֶׁיִּפְרֵשׁ מְדַרְכֵי הָעוֹלָם (יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב).

(ג*) נִרְאֶה שֶׁבָּא לְבָאֵר, "עַל כָּל מַיִם" הֵינּוּ עַל כָּל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרָאת מַיִם.